Alexander Puschkin,

K....

Я помню чудное мгновенье:
Передо мной явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

В томленьях грусти безнадежной,
В тревогах шумной суеты,
Звучал мне долго голос нежный,
И снились милые черты.

Шли годы. Бурь порыв мятежный
Рассеял прежние мечты.
И я забыл твой голос нежный,
Твои небесные черты.

В глуши, во мраке заточенья
Тянулись тихо дни мои
Без божества, без вдохновенья,
Без слез, без жизни, без любви.

Душе настало пробужденье:
И вот опять явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

...

Alexander Puschkin,

Al....

tradukita de Manfredo Ratislavo

Esperantigo laŭ la germana traduko de Karoline Jänisch

Momenton vi ja estis mia,
vi foje staris antaŭ mi,
Vi pura ideal' gracia
de l' belo efemera vi.

Dolor-espere sopirante,
en la bruado de l' homar'
la dolĉan voĉon ekaŭdante,
mi sonĝis pri l' okulo-par'.

Sed dum la viv-batal' multjara,
dum la restado en la sol',
paliĝis la memor' de l' kara
aspekto via kaj parol'.

Mi jarojn en karcero restis,
ne kredis plu je l' kara Di',
malplena mia brusto estis,
ne ploris, vivis, amis mi.

Saniĝas nun animo mia.
Vi ree staras antaŭ mi,
vi pura ideal' gracia
de l' belo efemera vi.

...

Alexander Puschkin,

An ...

tradukita de Karoline Jänisch

Ein Augenblick ist mein gewesen:
Du standst vor mir mit einemmal,
Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
Der reinen Schönheit Ideal.

Im schmerzlich hoffnungslosen Sehnen,
Im ew'gen Lärm der Menschenschar,
Hört‘ ich die süße Stimme tönen,
Träumt‘ ich das milde Augenpaar.

Allein im Kampf mit dem Geschicke
Und in der Jahre düsterm Gang
Vergaß ich deine Engelsblicke
Und deiner Stimme süßen Klang.

Und lange Kerkertage kannt‘ ich,
Es ward die Brust mir stumm und leer,
Für keine Gottheit mehr entbrannt‘ ich,
Nicht weint‘ ich, lebt‘ ich, liebt‘ ich mehr.

Es darf die Seele nun genesen:
Und du erscheinst zum zweitenmal,
Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
Der reinen Schönheit Ideal.

...

И сердце бьется в упоенье,
И для него воскресли вновь
И божество и вдохновенье,
И жизнь, и слезы, и любовь.

Verkinto de tiu ĉi Rusa poemo estas Alexander Puschkin *(∗1799-05-26 – †1837-01-29).*

Arg-305-616 (2005-04-22 16:27:34)

Nun ree batas kun pasio
La vekiĝinta kor' en mi,
denove ardas ĝi por Dio
kaj vivas, ploras, amas ĝi.

Traduko de la Rusa poemo "K...." de Alexander Puschkin *(∗1799-05-26 – †1837-01-29) en Esperanton de* Manfredo Ratislavo *(Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, ∗1938-11-04) en 1984-05.*

MR-153-2a / Arg-305-618 (2006-09-20 09:31:05)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, faris laŭ la germanigo de s-ino Karoline Jänisch (Pawlowa).

Und wieder schlägt das Herz voll Weihe.
Sein Todesschlummer ist vorbei,
Für eine Gottheit glüht's auf's neue,
Es lebt, es weint, es liebt auf's neu.

Traduko de la Rusa poemo "K...." de Alexander Puschkin *(∗1799-05-26 – †1837-01-29) en la Germanan de* Karoline Jänisch *(Karolina Pawlowa).*

Arg-305-617 (2005-04-22 16:38:07)